

PRESENTACIÓ

Avui, amb el distanciament dels anys i, de fet, com diuen que és natural que passi, veus amb més nitidesa i fins amb més interès els esdeveniments llunyans de la vida que no pas els més propers.

Corrien els anys 50 quan jo feia poc que havia acabat la carrera, que vaig entrar a la Clínica Sant Jordi com a adjunt al servei de Tocologia. Sempre he sentit certa tafaeria cultural, motiu pel qual el tema principal de les nostres converses amb els companys de la Clínica eren l'art, la cultura i, com és natural, la medicina, però sempre coincidents amb un respecte pels valors tradicionals de la terra, i en l'afany de salvar, en aquells moments, el que restava d'altres èpoques.

Així, seguíem els consells de l'amic i mestre Dr. Pedro i Pons, que ens deia: "declaro que l'home que només li interessa la seva professió se'l pot titllar de tenir una visió limitada d'allò que l'envolta, del món, i de l'època que li ha tocat viure".

També estàvem en contacte amb el Dr. Ribas i Pontí, metge analista, autoritat en col·leccionisme i estudi dels goigs. Un cas insòlit —i dirla únic en la història de la Universitat de Barcelona— el de la presentació, l'any 1994, de la seva tesi doctoral a la Facultat de Medicina sobre un tema relacionat amb els goigs, *Les epidèmies vuitcentistes en la imatgeria popular de Catalunya*, amb ja complerts els 80 anys, per la qual va obtenir-la màxima qualificació.

Va ser també el Dr. Ribas i Pontí qui, a part d'introduir-nos en aquest tema, va tenir l'amabilitat d'apuntar-nos, personalment, a l'Associació Amics dels Goigs, i és per això que fa cinquanta anys que formo part d'aquesta entitat, una de les poques associacions del nostre país on es reuneix un grup de persones de diferents peculiaritats i característiques, per realitzar una activitat d'ordre cultural, però dirigida a una sola finalitat: la divulgació i l'estudi del món dels goigs.

La modesta intenció del treball pretén afavorir la divulgació i l'estudi de tradicions de gran interès històric, així com dels goigs dipositaris de la història religiosa i sentimental de Catalunya en aquests temps d'avui dia, en què cerquin noves emocions i en què la fidelitat als records es té, per desgràcia, com una virtut passada de moda.

Voldria agrair la col·laboració rebuda per part de la junta dels Amics dels Goigs i, especialment, del seu president, Jordi Tobella i Ribalta, del col·leccionista i estudiós dels goigs, Joan Campabadal i Breu, i de l'amic Eduard Fornés, d'Editorial Mediterrània, per les facilitats que m'han donat.

A tots, moltes gràcies.

JOSEP M VILARRASA